

ΙΣΟΤΗΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ

ΑΘΗΝΑ

ΤΕΚΤΟΝΙΚΗΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΜΗΝΙΑΙΟΝ

ΣΥΝΑΡΧΗΝ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΪΚΗΡΟΤΑ
'Εν 'Ελλάδι . . . . . δρ. 5
'Εν τῷ 'Εξωτερικῷ . . . . . φρ. 20. 5

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
ΑΘ. ΒΡΥΖΑΚΗΝ
ἰδὸς Πανεπιστημίου, ἀρ. 26.-'Αθήνας.

Τὰ χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ
μὴ δὲν πιστοποιῶνται.

ΠΕΡΙΟΔΟΙ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ
ΑΘ. Ε. ΒΡΥΖΑΚΗΣ
'Ιπ. Ρ. † τίτος Σεβ. τῆς Σ. Στ.
" Ἀθηναίος "

ΑΝΤ. Ι. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ
'Ιπ. τοῦ Ρ. †, τίτος Α'. 'Επ. τῆς
Σ. Στ. " Ἀθηναίος, Μεγ. Θησ."
τῆς Μ. 'Αν. τῆς 'Ελλάδος.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΣ

Τοῖς ἀγ.·. ἀδ.·.

Ἡ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐλλειψίς περιοδικῶν τεκτονικῶν, δυνάμενου
νὰ ἐξυπηρετῇ τὸν σκοπὸν τοῦ Τεκτ.· ἐν 'Ελλάδι ἤγαγεν ἡμᾶς εἰς
τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐπιχειρήσωμεν τὴν ἐκδόσιν τοῦ περιοδικῶν τούτου.
Ὡς δὲ διὰ τῆς ἀγγελίης ἡμῶν. ἦν ἀναδημοσιεύμεν ἐν τῇ τετάρτῃ

σελίδι του εξωφύλλου, ούτω καί σήμερον επαναλαμβάνομεν νά ζητήσωμεν τήν ὕλικήν καί ἰδίως τήν ἠθικὴν ἀρωγὴν πάντων τῶν ἀδ. πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ δυσχεροῦς ἔργου.

Αἱ στήλαι τοῦ περιοδικοῦ τούτου θά ᾄσι προσιταί παντί ἀδ. προκίρουμένῳ νά ἐκθίσῃ τὰς σκέψεις αὐτοῦ καί τὰς ἰδέας ἐπὶ παντός ζητήματος, ἀφορῶντος εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Τεκτ. καί συντελοῦντος εἰς τήν ἀνύψωσιν τῆς περὶ αὐτοῦ ἰδέας, εἰς ἃ σημεῖον ἱμπρίπει.

Ἱστοί εἰς τοὺς ὅρους καί τὰς ὑποσχέσεις ἡμῶν, θά προσπαθήσωμεν ἐν δόντι νά φανώμεν ἀντάξει τῆς ἐμπιστοσύνης, ἢ ἐξιδιώθημεν θά ὑπερκασιζώμεν πάσῃ θυσίᾳ τὰς ἀρχάς τοῦ Τεκτ., θά μετρώμεν διὰ τοῦ διαβήτου καί θά κανονίζομεν διὰ τοῦ κανόνος καί τοῦ γωνιαμέτρου τὰς σκέψεις ἡμῶν καί τὰς πράξεις, θ' ἀποκρούομεν καί καυτηριάζομεν πᾶσαν πράξιν ἀντιστρατευομένην εἰς τὰς ἀρχάς τοῦ τάγμ., καί θ' ἀπορούγομεν πᾶσαν δημοσίους δυναμένην νά παραβλάψῃ τὰ συμφέροντα τοῦ Τεκτονισμοῦ.

Ἄλλ' ἐνα ἐκπληρωθῶσι πᾶσαι αἱ ἐπαγγελίαι ἡμῶν, ἕκαστος ἐννοεῖ ὅτι χρειάζεται αὐταπαύρησις οὐ μικρὰ καί τεκτονικὴ εὐθύτης οὐ τοχεύσα. Τὸ τοιοῦτον θά προσπαθήσωμεν καί θά ἐπιιδιώσομεν, μὴ ἀπομακρυνόμενοι τῆς ἀληθείας καί τῆς πλαστιγῆς τῆς δικαιοσύνης πάντοτ' ἔχοντες ἀνά χεῖρας.

Οὐχ ἥττον ἐύχριστοῦμεν πάντες τοῖς προθύμοις προσερχθέντας ἀδ. ἡμῶν ὅπως συνδράμωσι τὸ δυσχερὲς ἔργον διὰ τὸ τοῦ χρόματος αὐτῶν καί τῆς ἠθικῆς ἀρωγῆς.

Ἢ Διεύθυνσις

Ο ΜΕΓ. ΔΙΔ.
ΠΕΡΙ ΤΕΚΤ. ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ

Ὁ Μεγ. ἡμῶν Διδ. ἀδ. Ν. Δαμασκηὸς ἀπερθεύει ἡμῖν τῆς ἐξῆς ἐπιστολῆν :

Ἄγαπητέ ἀδελ. :

« Ἐτοιμαζόμεν νά ἐκλέξω ἀντικείμενον κοινωνικόν, ὅπως ἱκανοποιήσω τὴν ἐπιθυμίαν ὑμῶν τοῦ νά γράψω τι διὰ τὸ πρῶ-

τον φύλλον τῆς Ἐφημέρας, ὅτι ἐπὶ τὴν ἢ καταστροφὴν τῆς Ζακύνθου, ἣτις πρέπει ἤδη ν' ἀπορροφᾷ πάσας τὰς σκέψεις καί τὰς ἐνεργείας ἡμῶν.

Τὸ Σύντ. τοῦ ἐν Ἑλλ. Ἐλευθεροτ. ἐν τῷ 2ῳ ἀρθρῳ αὐτοῦ ἀναγράφει τὴν πρὸς τὸ ἀξιοβηρήθητον αὐτὸ γεγονός σχετικὴν ταύτην διάταξιν : καὶ ἐν Ἑλλ. τέκτ. ἐπιδιώκουσι « τὸ ἠθικὸν ἀγαθόν (bon moral) διὰ τῆς ἀναζητήσεως τῆς ἀληθείας, διὰ τῆς μελέτης καί ἐφαρμογῆς τῆς ἠθικῆς, μητρὸς τοῦ δικαίου, τοῦ ὁποίου πρώτη ἀρχὴ εἶνε ἡ ὑπὸ παντὸς πρὸς πάντα ὀφειλομένη βοήθεια, καί διὰ τῆς ἐνασκήσεως πάντων κτῶν καθηκόντων τῆς ἀδελφότητος ».

Ἡ διάταξις αὕτη δεικνύει σαφῶς ὅτι κατὰ τὰς ἀρχάς τοῦ ἡμ. τάγμ. δὲν ὑφίσταται πράγματι δι' ἡμᾶς ἐλεγμων ἐνεργεῖα, ὡσάντις πρόκειται νά θεραπευθῇ ἢ ν' ἀνακουρισθῇ δυστυχία, ἀλλ' ὑπάρχει περίπτωσις ἐφαρμογῆς τῆς πρώτης ἀρχῆς τοῦ δικαίου, περίπτωσις ἐκπληρώσεως ἐνὸς τῶν καθηκόντων τῆς ἀδελφότητος, ἐπιβαλλομένου καί ὑπὸ τῆς ἠθικῆς, αἵτινες ἀποτελοῦσι μέρος τοῦ ὀραίου πενταμελοῦς συνθήματος ἡμῶν « Ἐλευθερία, Ἰσότης, Ἀδελφότης, ἠθικὴ, Μήθεια ».

Ἐψώσατε λοιπὸν, φίλοι ἀδ., ἐν τῇ Ἐφημέρᾳ τὴν φωνὴν κατὰ τὴν θλιβεράν ταύτην περίπτωσιν ὑπὲρ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ ἐπιβαλλομένου ἡμῖν ἱεροῦ καθήκοντος τῆς βοηθείας τῶν δεινοπαθούντων Ζακυνθίων.

Μετὰ τοῦ τρ. ἀδ. ἀστ. διατελῶ ὑμ. ἀδ.

Ν. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

ΑΝΑ ΤΑΣ ΣΤΟΑΣ

ΑΘΗΝΑ

Ἐγκατάστ. ἀξίωμ. 1893

Πανεγυρική καί μεγαλοεργετικὴ ἰγένεια τὴν 13ην Ἰανουαρίου ἢ ἑγκαταστάσις τῶν διὰ τὸ τεκτ. ἔτος 1893 ἐκλεγέντων ἀξιωματικῶν τῆς ἐν Ἀν. Ἀθ. Στ. Στ. Ἐφημέρας

Τὴν 9ην μ. μ. ἀδ. Σιδ. τῆς Στ. Ἀθ. Βρυζάκης ἠνοῖξε

τάς ἔργ.:, μὲθ' ὃ εἰσῆχθησαν κατὰ τὴν νομοσιμὴν τάξιν καὶ μετὰ τῶν ἀνηκουσῶν τιμῶν πλείστοι ἀδ.: ἐπισκίπται, αἱ πρὸς βίαι τῶν λοιπῶν στοῶν καὶ τῆς Σ.: Μεγ.: Ἀν.: τῆς Ἑλλ.:, εὖς ὃ ἀδ.: Βρυζάκης προσηγόρευεν ὡς ἔξῃς : «Μετὰ συγκινήσεως ἅμα καὶ χάριτος προσηγορέω ὑμᾶς, ἀγ.: ἀδ.:, καὶ σπεύδω νὰ εὐχαριστήσω διὰ τὴν προθυμίαν, ἣν ἐδείξατε ὅπως ὑπακούσητε εἰς τὴν ἡμ.: πρόσκλησιν, νὰ συμμετάσχητε τῶν ἔργ.: ἡμῶν κατὰ τὴν ἰσπίραν ταύτην. Ἡ Στ.: Ἀθηναῖ, ἀναγνωρίζουσα κατὰ πάσον ἢ πολῦτιμος συμβολὴ τῶν ἀδ.: τῶν λοιπῶν Σ.: Στοῶν καὶ ἡ ἐνθάρρυνσις τῆς Σ.: Μεγ.: Ἀν.: εἰς τὰς ἔργ.: αὐτῆς δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν πρόδον τῆς τεκτ.: ἰδέας καὶ ν' ἀναζωοπυρήσῃ τὴν καθ' ὅλου τεκτ.: ἔργ.:, εὐγνωμονεῖ ὑμῶν ἐπὶ τούτῳ καὶ δι' ἐμοῦ προσφωνεῖ τὸ αὖς εὖ παρίστατε ! »

Μαγευτικὸν ἦν καὶ λαμπρὸν ὄντως τὸ θέαμα τῆς πανηγυρικῆς ταύτης ἔργ.: Ἡ Στοά ἦν πλήρης μέχρι ἀποπνεύμου. Ὁ ἀπλετος φωτισμὸς τοῦ ἔργουσταίου, ἡ ποικιλία τῶν σημάτων καὶ ἡ παραδειγματικὴ καὶ ἀληθῶς τεκτ.: τάξις παριέχον τι τὸ φαντασμαγορικὸν καὶ τὸ ἐξόχως ἐπιβάλλον διὰ τὸν κατὰ πρόωτον θεώμενον τοιαύτην τεκτον.: ἔργουσιαν.

Ὁ ἀποχωρῶν Σιβ.: ἀδ.: Ἀθ.: Βρυζάκης, πρὶν ἢ παραδόσῃ τὴν πρώτην τῆς Στοᾶς σφύραν — ἦν κατὰ τὸ λῆξαν τεκτ.: ἔτος μετὰ τριακόντης δεξιοῦτος ἐχειρίσθη — πρὸς τὸν διαδοχὸν αὐτοῦ ἀδ.: Σπ.: Ἀντωνόπουλον, ἀνέγνω λόγον εὐφραδῆ καὶ μετὰ μεγίστης προσοχῆς ἀκουσθέντα ὑπὸ τῶν ἀδ.:, ἐν ᾧ μετὰ πολλῆς λεπτομερείας καὶ σαφηνείας ἐξέθηκε τὰ κατὰ τὸ ἀκρρῦσαν τεκτ.: ἔτος πεπραγμένα, καὶ ἐξήνεγκε τὰ περίματτα του ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ τεκτ.: ἔργ.: τῆς Στοᾶς.

Μὴ ὑπέρχοντες χώρου ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ, τὸν λόγον τοῦ ἀδ.: Βρυζάκη δημοσιύσωμεν ἐλάληρον εἰς τὸ προσεχές, πιστεύοντες ὅτι ἡ ἀνεγνωσις αὐτοῦ θὰ εἴναι ὠφέλιμος εἰς πάντα ἀδ.: καὶ διὰ τὸν πλοῦτον τῶν ἀνακρινόμενων ἐν αὐτῷ πληροφοριῶν περὶ τῆς Σ.: Σπ.: Ἀθηναῖς καὶ διὰ τὰς ἀπαντώσας ἐν αὐτῷ γνώμας καὶ σκέψεις περὶ τοῦ Ἑλλ.: Τεκτ.: ἐν γένει.

Ὁ νέος Σιβ.: ἀδ.: Ἀντωνόπουλος ὀρκισθὴς κατὰ νομοσιμῆν ὑπὸ τοῦ ἀδ.: Βρυζάκη, ἀνέλαβε τὴν σφ.:, εὐχαρίστησε τοὺς ἀδ.: ἐπὶ τῇ ἐμπιστοσύνῃ δι' ἣς ἐτίμησαν αὐτόν, καὶ ἐχάρηε δι' ἀδρῶν γοαυμῶν τὴν διύθυνσιν, ἣν θέλει δώσει εἰς τὰς ἔργ.: τῆς Στ.: Καὶ

τὸν λόγον τοῦ ἀδ.: Ἀντωνόπουλου, λίαν εὐάρεστον προξενήσαντα ἐν τύπωσιν διὰ τὸ ἀπίρριτον καὶ ἀρρηνωπὸν τῆς φρασεως, δημοσιύσωμεν εἰς τὸ προσεχές φύλλον.

Μετὰ τὸν λόγον τοῦτον ὁ ἀδ.: Ἀντωνόπουλος προσεκάλεσε τοὺς ἀδ.: καὶ ἔφραξεν τριπλὴν χειροκρουσίαν χαρμόσυτον πρὸς ἐκφραξιν τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς Σ.: πρὸς τὸν ἀδ.: Βρυζάκη διὰ τὴν ἀκαταπόνητον καὶ ἀδιαλείπτου ἔργ.: του ὡς σιβ.:, κατὰ τὸ παρελ.: ἔτος. Τὴν χειροκρουσίαν ταύτην ἐκάλυψεν ὁ ἀδ.: Βρυζάκης, ἰπιπῶν ὅτι σπᾶς τίκτων ὀρεῖται, ἀνευ ἐπιδείξεως ἐργαζόμενος, νὰ τελεῖ τὸ ἀνακτιθίμενον αὐτῷ καθήκον μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαθείας καὶ ἀκριβείας, καὶ ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ἐπραξεν ἄλλο ἢ τὸ καθήκον αὐτοῦ, τὸ ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ Συντ.: καὶ τῶν κανον.: τοῦ Ταγμ.:.

Ἀπουσιάζοντος τοῦ ἀδ.: ῥήτ.: Γ. Δρακονταειδῆ, ἐνεκεν ἀσθενοῦς, ἐκλήθησαν ὑπὸ τοῦ Σιβ.: καὶ ἰδῶκαν τὸν νομοσιμῆτον ὄρκον οἱ λοιποὶ ἀδ.: τῆς Στ.:, ὅστις καὶ κατέλαβον τὰς θέσεις των.

Πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἔργ.: τῇ εὐγενεῖ προτάσει τοῦ ἀδ.: Διασκευριδίου διετίθη ἡ κατὰ τὴν ἰσπίραν ἐκείνην κορμὴ τῆς Ἀγχοθεργ.: ἐξ ὄστρ.: 45 μετὰ προσθήκης 30 ὄστρ.: ἐκ τοῦ Ταμείου αὐτῆς, ἦτοι ὄστρ.: ἐν ὅλῳ 75, ὑπὲρ τοῦ τεκτονικωτάτην πράξιν ἐκτελέσαντος κατὰ τὸ εἰκτρὸν ναυάγιον τοῦ Ἰταλικοῦ «Ταυρομενίου» πλοίαρχου Δόγκα, τοῦ ἀπολίσαντος τελευταίον τὴν ἡρωικὴν «Ἀμπελόνα» του ἐν τῷ λιμένι τῶν Καλαμῶν.

Μετὰ δὲ τὴν λῆξιν τῶν ἔργ.: οἱ ἀδ.: πάντες μετὰ τῶν ἐπισκ.: μετέβησαν εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τοῦ τεκτ.: μεγ.:, ὅπου τράπεζα βαφίλης ἀνέμενον αὐτοὺς εἰς φειδῶν καὶ ἀδελ.: συνιστάσιν. Ἐπὶ δὲ οὗ περιπέου ὄρκου παρέμειναν ἐνταῦθα οἱ ἀδ.: ἐν ἀμεταπτώτῳ χαρῆ καὶ εὐθυμίᾳ, καθ' ἣς πλείστοι προπόσεις ἠγέρθησαν ὑπὲρ τοῦ Μεγ. Διδ.:, τῆς εὐμαρείας τῆς Ἀθηναῖς, τοῦ ἀποχωροῦντος Σιβ.: ἀδ.: Α. Βρυζάκη καὶ τοῦ νέου Σιβ.: ἀδ.: Σ. Ἀντωνόπουλου.

Ἀντ. Χαλκιόπουλος.

ΣΤ.: ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ

Καὶ ἐν τῇ Στοᾷ Πυθαγόρας ἐγένετο ἡ ἐγκατάστασις τῶν ἀρ- γῶν τὴν 8ην Ἰανουαρίου πανηγυρικῆ ἢ τίως σιβ.: ἀδ.: Ν. Σω-

ροικιάδης παρίδωκε τὴν σφ. τῷ ἀδ. Κ. Σέω, ὅστις δι' ὀλίγων ηὐχαρίστησε τοὺς ἀδ. ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ του καὶ ὑπεσχίθη νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ καθήκοντά του ὡς Σιβ. μετ' ἀκριβείας καὶ τεκν. εὐθύτητος, ἐκλέσει δὲ τοὺς ἀδ. τῆς Στ. νὰ συνδράμωσιν αὐτῷ εἰς τὸ δυσχερὲς ἔργον.

Σ. ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ

Ἡ πρὸ διατίας ἀνασυσταθεῖσα Σ. Στοῦ Πανελληνίου ἐπέλειε τριημέρους ἑορτὰς εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἰδρύσεως τῆς πρώτης Στ. ὑπὸ τὸ ἴδιον ὄνομα καὶ ὑπὸ τὴν Μαγ. Ἀν. τῆς Ἰταλίας, ἧς μετέσχον ἑγκριτὰ τῆς Ἑλλ. κοινωνίας μέλη, ἐν εἰς καὶ οἱ ἀδ. Δαμασκηνός, Δουρέυτης, Καλύβας κλπ.

Καὶ τὴν μὲν Ἰῶνη Ταυουκρίου ἐγένετο ἡ ἐγκατάστασις τῶν νέων ἀξιωματικῶν τῆς Σ. ταύτης Στ., καθ' ἣν ἐγένετο καὶ ἡ πανηγυρικὴ, οὕτως εἰπεῖν, ἀνάμνησις τῆς ἰδρύσεως τῆς πρώτης στοῦ. Ὅτις καὶ νῦν Σιβ. τῆς Σ. ταύτης ἀδ. Σ. Στεφάνου ἀνέγνω λόγον, ἐν ᾧ διὰ φρασίων μιστῶν ἐννοίας ἀφηγήθη τὰ ὑπὸ τῆς παλαιᾶς Στοῦς γενόμενα, καθ' ἣν ἱσοχὴν Τεκν. εἶν ὑπῆρχεν ἐν Ἑλλάδι, μετὰ δὲ τὴν ἰσχωμοσίαν τῶν ἀξιωματικῶν προσαγαγὼν τὸ λάθαρρον τῆς Στοῦς, ὅπερ καλλιτεχνικῶς λίαν εἶν ἐξαιρεσημένον καὶ μετὰ περισσῆς φιλοκαλίας κατασκευασμένον, ἐποίησε τὰ ἀποκαλυπτήρια αὐτοῦ ἐν μισῷ τῶν εὐχῶν πάντων τῶν ἀδ. ὑπὲρ εὐδότησεως τῶν ἔργ. τοῦ νέου Πανελληνίου, ὅπερ ὑπόσχεται ὑπηρεσίαις καλὰς εἰς τὸν Τεκτονισμόν. Μετὰ τὴν τελετὴν ταύτην κλεισθεῖσιν τῶν ἔργ., ὁ ἀδ. Στεφάνου μετὰ τῶν λοιπῶν ἀδ. τοῦ Πανελληνίου προσήνεγκον ἀναφυκτικὰ τοῖς ἀδ. πᾶσιν, εἰς τὴν ἀλλοτριῶς κτήθησαν τὰ βέλτιστα τῆ καλῆ ταύτη Στοῦ.

Τὴν Ἰῶνη Ταυουκρίου ἡ Σ. Στοῦ Πανελληνίου ἐπέλειε τεκν. μετμήσενον τῶν ἀπεθιωσάντων ἀδ. αὐτῆς, ἐν ᾧ πολλοὶ ἀδ. τῶν λοιπῶν Στοῦν περιουρήθησαν καὶ ἠνώσαν τὰς εὐχὰς των ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν θυγῶν τῶν τεσκότας παρασχόντων ὑπηρεσίας τῷ Ἑλλ. τεκν. ἀδελφῶν τῆς Σ. ταύτης Στοῦ.

Τὴν δὲ Ἰῶνη ἰδύθη ἐν τῷ Σινδοχειῶ τῶν Σέων γυμνασ. ὅπερ ἔλαβε χαρακτῆρα κοινῆς ἀγέρῃς συμποσιῶν, ἐνεκα τῆς ἐν αὐτῷ παρουσίας πολλῶν ἀδ. τῶν λοιπῶν Σ. Στ. καὶ καθ' ἣ ἠγέρθησαν παρὰ πολλῶν προπόσις ὑπὲρ εὐχαρίας τοῦ Πανελληνίου, τῆς

Μ. Ἀν. κλπ. καὶ ἐπεκράτησε ἄκρα εὐθυμία καὶ σύμπνοια. Ὑπὲρ τῆς εὐχαρίας καὶ τῆς ἀληθοῦς προόδου τῆς Σ. Στ. Πανελλήνιον ἐκφράζομεν καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων τὰς ἀδ. εὐχὰς μας.

«ELEUSIS»

L'absence à Paris du vénérable de cette L., frère F. Serpieri, a retardé, jusqu' à présent, l'installation des officiers de cette R., L., dont les travaux sont conduits avec le plus cordial accord.

Nous nous réservons de revenir en détail dans notre prochain numéro sur cette installation, tout en donnant un résumé sur les tr. de cette sympathique L.

A. Βουζάκης.

ΣΕΙΣΜΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

Δεινὴ συμφορὰ ἐπίσκηψεν ἐπὶ τὴν ἀνοθετερῆ καὶ ὡραίαν νύμφην τοῦ Ἰονίου, τὴν περικαλλῆ νῆσον Ζακύνθου, ἧς τὰς χαρίτας καὶ τὰ καλλὴ ἴθαλαν ποιηταὶ καὶ ἐξῆμνησαν λογογράφοι.

Καταστρεπτικώτατος σεισμός, ἐπελθὼν τὴν πρωίαν τῆς 19ης Ταυουκρίου, ἐστέρησε χιλιάδας θυγῶν τῆς σείγης αὐτῶν, ἕτεροι δὲ συνεχεῖς σεισμοὶ ἀπὸ τῆς ἀποφράξεως ἐκείνης ἡμέρας ἐξακολουθοῦντες, συνεπλήρωσαν τὸ ἀπείσιον ἔργον, καταρρίψαντες καὶ τὰς ἀπομεινύσας ἐπι ὀρθίας εὐκοδομας καὶ σπείραντες τὸν τρόμον καὶ τὴν ἀπελπισίαν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς ἀτυχῆς νήσου. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς εὐκταῆς καταστροφῆς, κί καθημερινῶς δημοσιεύονται ἐν ταῖς ἑφημερίαις, ἐμπειροῦσι βαθυτάτην θλίψιν καὶ συγκινούσι μέχρι δακρύων τὸν ἀναγνώστην.

Ἀπέναντι ταιαύτης συμφορᾶς ἠλοκλήρου κοινωνίας μόνον τὸ αἰσθημα τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης καὶ τῆς φιλάνθρωπας πρέπει νὰ βραδύσῃ εἰς πᾶσαν εὐκρίθητον καρδίαν, συναίσθανομένην τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς καὶ τὴν δεινὴν θέσιν τῶν ἀστίγων καὶ πεινῶντων καὶ γυμνητευόντων κατοίκων τῆς ἀτυχῆς νήσου. Διὰ τοῦτο

οί Ἐλευθέροι τέκτονες, καὶ πάντες οἱ πολῖται, εἴοτι εἰς πᾶσαν ἀνθρωπίνην καρδίαν ἐξεγείρονται τὰ ἀγία ταῦτα αἰσθήματα. πρέπει νὰ σπεύσωσι νὰ παράσχωσι τὸν ὄβολόν αὐτῶν πρὸς σωτηρίαν ἀτυχῶν ὑπάρξεων, κινδυνεύουσῶν τὸν ἕκ τῆς πείνης καὶ τοῦ ψύχους θάνατον.

Οἱ ἐν Πάτραις ἀδ. Ἐλευθέροι τέκτονες πρῶτοι προσῆλθον ἀρωγὰ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς ἀτυχῆς νῆσου. Ἄμα τῷ ἀπαισῶ ἀγγίλματι συνελθόντες, ἐσχημάτισαν ἐπιτροπὴν, ἣτις συντόμως ἐργασθεῖσα, ἐντὸς ὥρων τινῶν συνέλιξε ποσὸν πλείον τῶν δύο χιλιάδων ὀστρ., τὰ ὁποῖα ἀμέσως εἰσέθεσεν εἰς ἀγορὰν ἄρτου καὶ τῶν πρῶτης ἀνάγκης χρεωδῶν, ναυλώσασα δ' ἐπιτηδῆς ἀτυμπλοῖον, ἀπέστειλαν αὐτὰ εἰς Ζάκυνθον, ἐνθα μετὰ ζητωκραυγῶν ὑπὲρ τῶν τεκτόνων καὶ συγκινήσεως καὶ εὐγνωμοσύνης ἐγένοντο ἀποδεκτὰ ὑπὸ τῶν πασχόντων κατοίκων.

Ἀλλὰ καὶ οἱ ἐν Ἀθήναις ἀδ. αὐθόλως ὑστέρησαν εἰς τὴν παροχὴν τῆς προσηκουσῆς ἀγαθοεργίας. Ἡ Μεγ. Ἀν. τῆς Ἑλλάδος ἀμέσως συνῆλθεν εἰς συνεδρίαν, καθ' ἣν διώρισεν ἐπιτροπὴν πρὸς ἐνέργειαν εἰσφορῶν, ἀποτελουμένην ἐκ τῶν ἀδ. Χελδράχ, Δουραῦτη, Χαλικοπούλου, Τρούμ καὶ Στεφάνου, ἣτις περιελάθησεν τὰς εἰσίτας καὶ τὰ καταστήματα τῶν ἀδ. συνέλιξε ὀστρ. 2000. Ὑπὸ τὴν προεδρίαν δὲ τοῦ Σ. Μεγ. Διδ. ἀδ. Δαμασκηνῶ συνέκάλεσεν εἰς κοινὴν ἐργ. τὸ ἑσπέρας τῆς παρελθ. τρίτης 26 Ἰανουαρίου τοὺς ἀδ. πᾶσῶν τῶν Στοῶν. Κατὰ τὴν ἐργ. ταύτην διὰ κατὰλλήλων λόγων ὑπεδείχθη τοῖς ἀδ. τὸ ὀφειλόμενον ἐν τῇ περιστάσει καθῆκον, ἰδίῳ δὲ ὑπὸ τοῦ ἀδ. Α. Χαλικοπούλου λόγος τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως διὰ τῶν συλλεγθέντων ὀστρ. ἀγορασθῶσι καλύμματα μάλλινα, ὧν ἀπόλυτον ἀνάγκην ἔχουσιν οἱ ἀτυχεῖς κατοικοὶ Ζακύνθου, τὰ ὁποῖα ν' ἀποσταλῶσιν εἰς Ζάκυνθον πρὸς τοὺς ἐκεί ἀδ. πρὸς διανομὴν.

Συν τούτοις ἀπεφασίσθη, ὅπως ἡ ἐπιτροπὴ λάβῃ ἀπόλυτον πληρεξουσιότητα καὶ ἐνεργήσῃ ἕτι ἡθελί νομισθ. πρόσφορον πρὸς συλλογὴν καὶ ἄλλου ποσοῦ, ἀπειθυνθῆ δ' ἐκκλησίαις πρὸς πάσας τὰς Μεγ. Ἀνατολὰς τοῦ Κόσμου, πρὸς συλλογὴν ἑσπέρων παρὰ τῶν ἀπανταχοῦ ἀδ., διχομήνης τῆς Μεγ. Ἀν. τῆς Ἑλλάδος,

ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς κέντρον ἀποστολῆς τῶν ἑσπέρων τούτων. Δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἐξάρωμεν τὸ εὐγενὲς ἔργον τῶν ἐν Πάτραις ἀγ. ἀδ., εἴτινες ἀπίδειξαν ἐν τῇ ἀτυχῇ ταύτῃ περιστάσει τὰ θερμαίνοντα τὰς καρδίας αὐτῶν ἀληθῆ τεκτον. αἰσθήματα καὶ τὴν συναίσθησιν τῆς πρώτης ἀρχῆς τοῦ τεκτ. καθήκοντος.

Ὁμοίως ὀφείλομεν ν' ἀπονεύωμεν τὸν δικαίον ἐπαινον πρὸς πάντας τοὺς ἐνταῦθα ἀγ. ἀδ., εἴτινες ἐσπευσαν νὰ καταθίσωσι τὸν ὄβολόν αὐτῶν, ἅμα κληθῆντες, καὶ νὰ συνόραμωσι τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Μεγ. Ἀν. εἰς τὸ δύσκολον ἔργον τῆς.

Ἐγκαίρως προσῆλθεν ἀρωγὸς καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς χώρας, ἀποστείλασα σκηνὰς καὶ ἄρτον καὶ λοιπὰς βοηθείας εἰς τὴν δύστηνον νῆσον, ἐξακολουθεῖ δὲ ἀποστέλλουσα τοιαύτας καὶ φροντίζουσα τὰ εἴδοντα. Ὁμοίως καὶ ἡ Σ. Βασιλ. Οἰκογένεια τῆς Ἑλλάδος, εἰς ἄκρον συγκινήσεισα ἐκ τῆς μεγάλης συμφορῆς, ἐσπευσε νὰ μεταβῇ αὐτοπροσώπως, ὅπως ἀντιληφθῆ ἰδίαις ὀμμασι τῶν τῆς καταστροφῆς καὶ πικραμυθῆσῃ καὶ βοηθήσῃ τοὺς διανοηθῶντας κατοίκους. Ὡς μακρονομεῖ δὲ, ἄρθονα βοηθήματα προσηνεγχε τοῖς ἀπόροις, πολλὴν στοργὴν ἐπίδειξαμένη ὑπὲρ τῶν ἀστίγων καὶ τῶν ἀσθενῶν.

Πάντα τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ ἄλλαχοῦ τοῦ Ἑλληνισμοῦ σωματεῖα καὶ κοινότητες ἠνεῖξαν καταλόγους συνεισφορῶν, πανταχοῦ δὲ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς πᾶσα φιλόφρωνος καρδία ἀποστέλλει τὸν ὄβολόν της εἰς τὰ πρὸς τοῦτο σχηματισθέντα κέντρα.

Ἡ ἐν Ἀθήναις σχηματισθεῖσα ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν ἐξακολουθεῖ τὸ φιλόφρωνον ἔργον τῆς, συλλέγουσα καθημερινῶς τὸν ὄβολόν τῶν φιλοφρόνων κατοίκων τῆς πρωτευούσης, ἔχμεν δὲ εἰς ἐλπίδος ὅτι τὰ συλλεγθησόμενα πανταχοῦθεν ποσὰ θὰ δυνηθῶσι νὰ ἐξοικονομήσωσιν ἐπαρκῶς τὰς ἀνάγκας τῶν ἀτυχησάντων ἀδελφῶν ἡμῶν Ζακυνθίων.

Οἱ ἐν Λονδίνω ἀδ. τέκτονες προσήνεγον γενναιοτάτην χρηματικὴν συνδρομὴν εἰς τοὺς ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντας Ζακυνθίους. Ἀπέστειλαν διὰ τῶν αὐτόθι ἀδ. λίρας στερλίνης δισχιλίας καὶ ἄλλα

χρειώδη, ἵνα διανεμηθῶσι μεταξύ τῶν πεισιτέρων κατοίκων τῆς νήσου. Ἡ πράξις αὕτη δεικνύει ἅπασι ἐπι τὰ ἐμπνέοντα πάντα ἁδ. τέκτ. ἀισθήματα καὶ τὰς ἀγίας ἀρχὰς τοῦ ταγμ., ὅπερ προσέρχεται ἀρωγόν, ἄνευ διακρίσεως φυλῆς καὶ θρησκείας, ἐκεί ὅπου ἡ φιλάνθρωπία καὶ τὸ καθῆκεν τὸ καλεῖ. Εἶη εὐλογητὴ ἡ πράξις τῶν ἁδ. Ἀγγλων τεκτόνων!

Α. Βουζάκης.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΑΠΛΑΙ

Οἱ πρωτόγονοι πολιτισμοὶ τῆς Ἰνδίας καὶ Αἰγύπτου, τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Λατίου, ἐνώσαντες τὰς ἐπιστήμας των, τὰς τέχνας καὶ θρησκείας των, ὡς δέσμην φωτός τὴν ὁποίαν εἰσέσαν ἐπὶ τοῦ κόσμου ἵνα φωτίσωσι τὴν κοινότητα του, ἀφῆκαν τὰ ζῶα εἰς τὸν πρὸς ὄν ἕκαστον ὁρίσθη προουρισμὸν καὶ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ὅπως διδάξωσι τὸν ἄνθρωπον τὸ ἐργεσιώτερον τοῦτο πλάσμα τοῦ Μ. Κοσμ. τοῦ Σύμ. :

Ἡ ἀρχὴ τοῦ Ἑλευθεροτεκτονισμοῦ, ὡς πᾶσα ἰδέα, ἀνάγεται εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους, ἀλλ' ἡ ἔξωτεροῦσσις τῆς ὑπέροξου του ἀπαντάται κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα ἐν τινὶ ἀδελφότητι ἡσυχαστικῆς Ἐκκλησίας ἀπ' ἕκρου εἰς ἕκρου τὴν Ἑσθονίαν πρὸς τὸν σκοπὸν οἰκοδομῆς μητροπολιτικῶν Ναῶν. Καὶ ἐν πρώτοις ἀπαντῶμεν τοὺτους ἐν Λομβαρδίᾳ, ἐπιτελοῦντες διασπείροντες ἀπὸ τῆς Γαλιτίας, εἰσερχομένη εἰς τὴν Γερμανίαν, ἀκολουθοῦντες τὸν Καρλομάγνον καὶ διαπεριαιδύονται εἰς Ἀγγλίαν, ὅπου κατὰ τὸν 10ον αἰῶνα ἀποτελεῖται ἰσχυρὸν σωματεῖον, προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ πρίγκιπος Edwin, ἀδελφοῦ τοῦ Βασιλέως τῶν Ἀγγλο Σαξόνων Athelstan (925—941) Κατὰ τὸν 13ον αἰῶνα κτίζονται τὸν περίφημον καθεδρικὸν Ναον τοῦ Στρασβούργου ὑπὸ τὴν ἡγήγαν τοῦ Ἀρχιτέκτονος Erwin de Steinbach (+1318) Μετὰ παρέλθουσιν ἐτῶν τινῶν ἐπέτυχον παρ' Ἀυτοκρατόρων καὶ Παπῶν τὸ προνόμιον νὰ ἐκτελῶσι διάφορα Ἀρχιτεκτονικὰ Ἔργα, ὅπως δὲ ὅσιν ἀσφαλεῖς ἀπὸ παντὸς συναγωμισμοῦ, ἀπέκρυπτον τὴν μέθοδον καὶ τὰ μίσα τῆς τέχνης καὶ Ἐπιστήμης των, ἀπῆλθον δὲ παρὰ τῶν εἰσερχομένων εἰς τὸ σωματεῖόν των νεομύστων μακροχρόνιον δοκιμασίαν μαθητείας.

Προϊόντες τοῦ χρόνου, γενομένων γνωστῶν τῶν μίσων κλ. τῆς ἀρχιτεκτονικῆς Ἐπιστήμης, τὸ ἐν λόγῳ σωματεῖον ἀπώλεσε τὸν ἀρχικὸν χαρακτῆρά του, πλείστοι δὲ ὅλως ἄγευστοι τῆς ἐπιστήμης των ἐνεγράφησαν μέλη αὐτοῦ, οὐχ ἦτιον διατήρησαν τὰ ἐργαλεῖα καὶ τὴν ὀνομασίαν των, ἀλλὰ μόνον ὡς σύμβολα, καὶ τὸν ἀρχικὸν μεταξὺ των τίτλον τοῦ Ἀδελφοῦ.

Τὰ ἀρχαιότερα ἔχνη τοῦ Ὄργανισμοῦ τοῦ Ἑλευθεροτεκτονισμοῦ, ὁμοίον σχεδὸν τῷ σημερινῷ, ἀπαντῶνται ἐν Ἀγγλίᾳ. Τῷ 1327 ἅπαντες οἱ λόρδοι ἦσαν τέκτ. Το 1502 Henri VII διεκηρύχθη προστάτης τοῦ Ταγμ., σχηματίσας καὶ Στ., ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ ἀνακτόρῳ. Το πρώτον Ἐπίσημον τέκτ. Σύνταγ. φέρει τὴν χρονολογίαν 25 Μαρτίου 1723. Κατὰ τὸ 1725 ὁ Ἑλευθεροτεκτονισμὸς εἰσάγεται εἰς Γαλίαν ὑπὸ τοῦ λόρδου Charles Kadcliffe κόμητος τοῦ Berwent-Watey, φίλου πιστοῦ καὶ ἀφωσιωμένου εἰς τὸν οἶκον τῶν Stuarts.

Αὕτη εἶναι ἐν συντόμῳ ἡ Ἱστορία τοῦ Ἑλευθεροτεκτονισμοῦ, ἀπὸ τὴν δυτικὴν Εὐρώπην καὶ ἐν ἑσθῶν, ποῦ, ποῦ καὶ ὑπὸ τῶν κατεδιώχθη καὶ πρὸς κέντρα ἐλάττωσαν αὐτό.

Τῷ 1425 οἱ Τέκτ. προεγράφησαν καὶ κατηγορήθησαν αἱ Στ. τῶν δὲ ἀποφάσεως τοῦ Ἀγγλικῆ κοινοβουλίου καὶ τῷ 1561 ὑπὸ τῆς βασιλείσσης Ἐλισάβετ.

Τῷ 1757 τὸ δικαστήριον τῶν Παρισίων (Châtelet de Paris) κατεδίκασε τὴν εὐσέβειαν τῶν Στ. ἐν Γαλίᾳ καὶ κατέλυσε τὰς ὑφισταμένες.

Τὴν αὐτὴν εὐχὴν ἐπέστησαν ἐν Ἰσπανίᾳ, ἐν Ῥωσίᾳ, ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἀλλαγῶν περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι συμβάντων θέλωμεν γράψαι ἰδιόκως. Ταῦτα δὲ πάντα γίνονται οὐχὶ τῇ πρωτοβουλίᾳ αὐτῶν τούτων τῶν κυβερνησιῶν ἢ λαϊκῶν βεγγέσεων, ὡς συνέβησαν πρὸ ἐτῶν αἱ ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ τῇ αυτανικῇ ὑποβολῇ τοῦ ἐπὶ τοῦ αἰμοβροῦς Παπικοῦ θρόνου καθημέρου ἀνθρωπομόρφου τέρατος, τοῦ ἐχόντος τὴν Τυροφύρον κεφαλὴν τον ἐν τῷ Οὐατικανῷ τῆν δὲ ἰωσφορικὴν οὐρανὸν του εἰς ἕδου πείταυρον.

Ὁδοιμία Ἐκκλησιαστικῆ Ἀρχῆς ἀπολύτως ἰθεὶόρησε τὸν Ἑλευθεροτεκτονισμὸν. ὡς ἐχθρὸν αὐτῆς ἢ μόνον οἱ Παπὰι τῆς Κοβολύκου Ῥωματικῆς Ἐκκλησίας, διότι ἐν τῷ Τεκτονισμῷ προεἶδον ὅχι τὸν ἐχθρὸν τῶν ἡθικῶν ἀρχῶν τοῦ Εὐαγγελίου, τοῦ Χριστιανισμοῦ ἢ ἑλλης οἴας δηποτε θρησκείας, ἀλλὰ

τὸν ἰχθῆρον αὐτῶν τε τῶν γ' ἰδίῳν. Προησθάνοντο ὅτι ὁ Τεκτονισμὸς. θάπτεον ἢ βράδιον ἐμελλε νὰ καταστρέψῃ, ὡς ἄλλου Βάαλ εἰδωλον τὸ τῆς Παπικῆς Ἀνθρωπολατρίας! Καὶ δὴ ἡ πρώτη Ποντιφικὴ πράξις ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Πάπα Κλήμεντος 12ου τῆ 24 Ἀπριλίου 1738 διὰ τῆς βούλλας «In Eminenti» τοῦτον διαδέχεται ὁ Πάπας Βενέδικτος 14ος καὶ ἐκδίδει ἑτέραν βούλλαν τῆ 14 Ἀπριλίου 1741 ὑπὸ τὸν τίτλον «Fronida». Ἐκτοτε ὀλόκληρος ὀδοηκονταετία παρήλθε. Τὸν Πάπαν Βενέδικτον 14ον διαδέχθη ὁ Κλήμης 13ος τῷ 1758, τοῦτον ὁ Κλήμης 14ος τῷ 1769, τοῦτον ὁ Πίος 6ος τῷ 1775 καὶ τοῦτον Πίος 7ος τῷ 1800, ὁ ἀφορίσας τὴν 10 Ἰουνίου 1809 τὸν Μέγαν Ναπολέοντα Ἀυτοκράτορα. Ὁ Πάπας οὗτος ὁ ἐπανορθώσας τοὺς Ἰησουίτας τῆ 7 Ἀπριλίου 1814, κατὰ τὴν 13 Ἰουλίου τοῦ ἐνδόξου ἔτους 1821, διὰ τῆς βούλλας (καὶ αὕτη εἶναι ἡ τρίτη ποντιφικὴ) «Ecclesiam a Jesu Christo» ἀναθεματίζει τοὺς Καρβονάρους καὶ τοὺς τέκτονας.

Τελευτήσαντος τοῦτου ὁ διάδοχός του Λέων 12ος τῆ 13 Μαρτίου 1825 διὰ τῆς βούλλας «Quo Graviores» ἀναφερόμενος εἰς τὰς προηγουμένας τρεῖς ποντιφικὰς βούλλας, ἐγείρει φωνὴν ἀναθέματος κατὰ τοῦ Τεκτονισμοῦ ἀλλὰ μετ' ἐπισημῆς ἐκδόσεως ἀναθεματίζει καὶ ἑτέραν τεκτ. αἵρεσιν, ἑταιρίαν τινὰ προσλαβοῦσαν τὸ ὄνομα «Παγκόσμιος» (δηλ. πάλιν τοὺς ἰδίους).

Πέμπτη ποντιφικὴ βούλλα ἀναθέματος ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ πάπα Πίου 8ου τῆ 21 Μαΐου 1829 ὑπὸ τὸν τίτλον «Traditi».

Ἐκτη ἢ τοῦ Πάπα Γρηγορίου Γ'. «Mirari» τῆς 15 Αὐγούστου 1832.

Ἐβδόμη ἢ τοῦ Πίου 9', (τέκτονος Mastai-Ferelli περὶ οὗ ἄλλοτε) «Qui Pluribus» τῆς 9 Νοεμβρίου 1846, ὅστις δὲν ἠρκέσθη εἰς ταύτην μόνον ἀλλὰ τὴν 25 Ἰουλίου 1865 ἐν Κοινοστορίῳ ὑπέγραψε καὶ 2αν βούλλαν τὴν 8ην, «Multiplices inter».

Ἐννάτην δὲ καὶ τελευταίαν καὶ τοῦ Λέοντος 13ου «Humanum Genium», ἐκδοθεῖσαν τῆ 20 Ἀπριλίου 1884 δηλ. 14 ἔτη μετὰ τὴν ἔνωσιν τῆς Ἰταλίας, τὴν καταστροφὴν τοῦ Παπικοῦ Κράτους καὶ τοῦ εἰδώλου τῆς Παπικῆς ἀνθρωποθεοκρατίας. Sic transit gloria mundi!!!

Αὕτη ἐν μικρογραφίᾳ ἡ ἱστορία τοῦ Τεκτ., ὃν ἐπολέμησαν ὁ

Παπισμὸς ὁ υἱὸς οὗτος τοῦ Ἐωσφόρου καὶ πατὴρ τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως, ὅστις δύναται νῦν μὲν νὰ εἰπῇ ἀπὸ τοῦ Οὐατικανίου παραθύρου ἀντὶ τοῦ Urbi et Orbi ὡς ἄλλος Ἰουλιανὸς Παραβάτης «Νενικήκατέ με Τέκτονες» αἱ δὲ Τεκτ., ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ῥῆσιν τοῦ Εὐαγγελίου: «Ὅς δ' ἂν εἰπῇ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ρακὰ ἔνοχος ἐσται» (Ματθ.) τῷ ἀπαντῶμένῳ ἔκτοτε:

Ἔ! «Pape Satan, Pape Satan Aleppo (Σάντης).

Δ. Κ. Παπαγεωργίου. 32.

Ἔργορον ἐν Ἀθήναις τῆ 17 Δεκεμβρίου 1892.

ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΣ

Ἐφιιάται οὐδέποτε ἔλιψαν ἐν τῇ ἀνθρωπότητι ἐφιιάται ἔθνων, ἐφιιάται κοινωτιῶν, οἰκῶν, ἐπιχειρήσεων, θρησκείων· τοιοῦτός τις εἶνε καὶ ὁ πασίγνωστος L. Taxil, ὅστις διὰ τοῦ γνωστοῦ συγγραμμάτος του οὐκ ὀλίγον ἀντιτάραξεν ἐσχάτως καὶ τὴν ἡμετέραν κοινωτιάν. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές ὅτι τὰ σύμβολα τοῦ Τεκτον.: καὶ ἄλλοτε ἐγένοντο γνωστὰ τῷ βιβλ. κόσμῳ ὑπὸ ἔξωμοῦ, πλην τὸ Οἰκοδόμημα, καλῶς τεθεμελιωμένοι ὄν. ἔμειναν ἀκλόνητον ὡς βράχος ὑπὸ τῶν μαινομένων τοῦ ὠκεανοῦ κυμάτων πληητόμενος. Ἡ ἀρχαιότης τοῦ ἰδρύματος καὶ αἱ περιεδόμεναι μυστηριώδεις αὐτοῦ διατυπώσεις καὶ σκοποὶ πάντοτε ἐκίνησαν τὴν περιεργίαν τῶν πολλῶν, καὶ δικαίως ἢ καταπληκτικῶς τοῦ Τεκτον.: ζωτικότης, μεθ' ἧς ἐπέζησε πάντων τῶν ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἱστορίᾳ ἀναγεγραμμένων γεγονότων καὶ ἢ ὑπ' αὐτοῦ περιαιωγῆ τοῦ πολιτισμοῦ, τῶν φώτων καὶ τῶν τεχνῶν ἀπὸ πάσης τῆς χώρας ἀπὸ τοῦ Κομφουκίου μέχρι τοῦ Πυθαγόρου, Σωκράτους, Θεαθρώπου καὶ μέχρι τῆς συντελείας τῶν αἰώνων, εἶνε τι θαυράσιον μνημεῖον! Ἀλλὰ τίς εἶνε λοιπὸν ἢ ἄφοτος δύναμις, ἧτις συγκρατεῖ τὸ οἰκοδόμημα εἰς αἰῶνα τὸν ἄπαντα, καὶ ἧτις συνάγει ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀνθρώπους πάσης γλώσσης, φυλῆς καὶ θρησκείματος; Μὴ ἡ συνδρομή, ἣν παρέχει πρὸς τοὺς ἀπόρους καὶ πάσχοντας ἀδελφούς; οὐχὶ βεβαίως, καθ' ὅσον, ἂν ὁ Τεκτονισμὸς ἦτο πτωχοκομεῖον ἢ ἀσφαλιστικὴ ἑταιρεία, ἡδύνατο ν' ἀλλοιωθῇ σὲν τῷ χρόνῳ καὶ ν' ἀπολεσθῇ, ὅπως πάντα

τὰ τοιαῦτα ἰδρύματα μὴ ὁ μυστικισμὸς τοῦ καὶ τὰ μυστήριά του ; ἀλλ' ὁ σκοπὸς τοῦ δὲν εἶνε ἄγνωστος πλεον τῷ κόσμῳ μὴ θεατρικαὶ παραστάσεις τῶν διδασμάτων καὶ μαρτυριῶν τῶν ἐξόχων αὐτοῦ ἀνδρῶν ; οὐδὲν τι τοιοῦτον, καὶ τοὶ οἱ τύποι τοῦ διεξάγονται διὰ γλώσσης τρυφερᾶς, ἀριστοτέχνημα ὄντες αὐτοὶ ἐξωτερικῶν συμβολικῶν παραστάσεων. Μὴ τι τὸ ποιητικόν, ἐξαιρῶν τὴν φαντασίαν ἐπὶ πτερόγων ἀνέμων ; μὴ τὰ φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα, ἅτινα κατὰ χιλιάδας συντηρεῖ καθ' ἅπασαν τὴν ὀφῆλιον ; οὐδὲν ἐκ τούτων ἢ ζωτικότης τοῦ Τεκτον., καὶ ἡ ἀδιάσπρητος τῶν μελῶν αὐτοῦ συνοχὴ ἀποδοιὰ μῆτε εἰς τὴν ὠραιότητα ἢ ποιητικότητα τῶν τύπων μῆτε εἰς τὰς ὑλικὰς ἐνεργείας, μῆτε εἰς τὰ μυστήριά του, μῆτε εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν καὶ ἱστορικὴν των ἀξίαν, μῆτε εἰς ἄλλον τινὰ παραπλήσιον λόγον, ἀλλ' εἰς τοὺς ἐξῆς πάντε κυρίως :

Π ρ ὠ τ ο ν εἰς τὸ ὅτι αἱ ἀρχαὶ του, τὰ διδάγματα, αἱ συνήθειαι καὶ οἱ τύποι του εἰσὶ τελειότατοι, μηδεμίαν ἀπολύτως ἐπιδεχόμενοι μεταβολὴν· πάντα τὰ λοιπὰ τοῦ κόσμου ἰδρύματα ἔρχονται καὶ παύονται, ἐν ᾧ ὁ Τεκτον. διαμένει ἀπορροαίεντος ἀπὸ τῆς ἡμπερῆσεως τοῦ ὑπῆρξαν καὶ ὑπέσχετο πλεῖσται θρησκείαι, ἀλλ' εἰς Τεκτονισμὸς πλεῖστα συστήματα φιλοσοφῶν, δογματῶν, θεωριῶν, ἀλλ' εἰς Τεκτονισμὸς ἅπασα πολιτικά, θρησκευτικὰ καὶ κοινωνικὰ ἰδρύματα, ἅλλα Τεκτονισμὸς εἰς διάφορα λαιοτημονικὰ συστήματα, μεταβαλλόμενα κατ' ἐποχὰς καὶ ἀναλόγως πρὸς τὰς ἐφευρέσεις καὶ ἐξελικτικὰς τῆς φύσεως, ἀλλ' ὁ Τεκτονισμὸς μένει ἐς ἡμεῖς εἰς καὶ ἀναλλοίωτος.

Δ ε ὑ τ ε ρ ο ν, εἰς τὰς ἀληθείας, ἃς κηρύσσει καὶ αἱ ὅποιαι εἶνε αἰώνια καὶ ἀναμφισβήτηται. Ἡ βέσις ὅτι ὑπάρχει πάνσοφον ὄν, ὅπερ διέπει τὸν κόσμον σύμπαντα, ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶνε ἔργον τῶν χειρῶν του καὶ θνητὸς τὸ σῶμα, ὅτι πάντες εἰμεθα ἀδελφοὶ καὶ ἴσοι ἐκ φύσεως πρὸς ἀλλήλους, καὶ ὅτι τὰ συμφέροντα ἡμῶν ἀπάντων καὶ ἡ εὐτυχία εἶνε ἀλληλένδετος, ὅτι ἡ εὐδαιμονία προέρχεται ἐκ τοῦ θεόντως ζῆν, σκέπτεσθαι καὶ ἐνεργεῖν, ὅτι ἐπομένως ὁ ἄνθρωπος εἶνε κύριος τῆς τύχης του καὶ τῆς ἠθικῆς αὐτοῦ ἀνευφώσεως, πᾶσι αὐταὶ καὶ αἱ παραπλήσιαι ἀληθείαι ἦσαν καὶ θὰ ἦνε τὸ αἰώνιον τοῦ Τεκτον., θεμέλιον.

Τ ρ ε ἰ τ ο ν, εἰς τὸ ὅτι ὁ Τεκτον. τυγχάνει δραστηριώτατον μέσον πρὸς σύνθεσιν καὶ σύσφιγξιν φιλίας τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐγ-

τατισπαρμένων ἐπὶ παντὸς τοῦ προσώπου τῆς γῆς, ὅσον οὐδὲν οἰονδήποτε ἕτερον ἰδρυμα ἐν τῷ βιβλ. κόσμῳ.

Τ ἔ τ α ρ τ ο ν εἰς τὸ ὅτι τὰ διδάγματα τοῦ Τεκτον. μὴ ἀποβλέποντα εἰς ὠρισμένα ἔτομα ἢ ἔθνη ἀλλ' εἰς ἅπαντα ἀνεξαιρέτως τὸν κόσμον, ὃν θεωρεῖ ὡς μίαν οἰκογένειαν, ἐξυφούσιν, ἐξενερίζουσι καὶ ἐξημερόνουσι τὴν ἀνθρωπότητα καὶ

Π ἔ μ π τ ο ν εἰς τὴν δύναμιν, τὸ θάρρος, τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν παρηγορίαν, ἣν ἐγγείει εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ ὑπεριάτου ὄντος καὶ τῆς ἐφύσεως τῶν μυστηρίων τῆς φύσεως καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἐνυπαρχούσης τελείας ἀρμονίας· εἰς τὴν ἐξελικτικὴν διὰ τῆς ἐπιστήμης τοῦ ὠραίου, τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ ἀληθοῦς, ἐκ τῆς παραθεωρημένης ἀρχῆς ὅτι ἡ ψυχὴ εἶνε ἀθάνατος, εἰς τὸ ὅτι ἡ ἀρετὴ εἶνε ἡ βέσις τοῦ αἰτέρου καὶ τῶν κοινωνῶν καὶ τέλος εἰς τὸ ὅτι ἡ ἐκτέλεισις τοῦ καθήκοντος ἐν τῇ ποιικίῃ αὐτοῦ μορφή ματέχει τοῦ θείου, καὶ ἐπομένως ὅτι πρέπει νὰ ἦνε ἡ βέσις τῆς ὑπάρξεως παντὸς ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς.

Θεωρῶν τις τὸν Παρθένον ἐν εὐθείᾳ ἡμέρᾳ, ἀπατάται πολλάκις, μὴ δυνατόντος νὰ διακρίνη ποῦ κατελήγει ἢ ἐν τῇ κορυφῇ του χιῶν καὶ πόθεν ἄρχεται ὁ οὐρανὸς τοῦτ' αὐτο παρατηρεῖ τις καὶ ἐν τῷ πελάγει εὐρισκόμενος καὶ θεωρῶν τὴν δύσιν τοῦ Ἥλιου ὁ ἐρυθροβαφῆς οὐρανὸς ἀντανακλάται ἐπὶ τῶν κυμάτων τοῦ θαλασσίου ὄριζοντος καὶ συνταυτίζεται οὐρανὸς καὶ θάλασσα, ἀπροσδιόριστον καθιστῶσα τὴν χωρίζουσαν ἡμπαίερον γρημμὴν. Τοῦτ' αὐτὸ ἀκριβὸς συμβαίνει καὶ ἐν τῷ Τεκτονισμῷ ἢ ἀγνή, ἀπίστικος καὶ θεία φιλοσοφία του οὕτω συνταυτίζεται πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας τῶν λαῶν κηρυσσομένην πίστιν, ὥστε ἀδυνατοῦμεν τελείως νὰ ἐξακριβώσωμεν ποῦ ἄρχεται καὶ ποῦ περατοῦται ἢ ὑπὸ τοῦ Τεκτονισμοῦ κηρυσσομένη ἀλήθεια, ἐν σχέσει πρὸς τὰ διδάγματα ἠθικῆς καὶ ἀρετῆς, τὰ ὑπὸ τῶν διαφόρων θρησκευμάτων κηρυσσόμενα. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον πάντων τῶν ἔθνων οἱ τέκτονες διάγομεν ἀδελφικώτατα πρὸς ἀλλήλους ὑπὸ τῷ οἰκοδόμημα ὀπερ, καίτοι οἱ αἰῶνες καὶ τὰ ἔργα των πάντα παύονται, μένει αἰώνιον, ἀμετάβλητον καὶ ἀπαρροαίεντον.

Φιλων.

ΑΔΕΛΦΙΚΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

Απεβίωσεν ισχυράς εν Αθηναίς της Κεφαλληνίας ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΟ-
ΦΡΟΝΤΟΣ, διακεκριμένος δικηγόρος πατρός δε του άγ. άδ. Γερ. Βοθρων
του. Χόνομεν θαλερόν δάκρυ επί τη άπολεία του πολυτίμου γέροντος και
εχόμεθα τω άξίω εώ την εξ ύφους παρηγορίαν.

— Διατρίψας έν' όλίγας ήμέρας εις Αθήνας χάριν οικογενειακών υποθή-
σεων ο άδ. Σπ. Σπανόπουλος, ανεχώρησε πάλιν προχθές, ίπανερχόμενος
εις Ρωστόβιον της Ρωσίας όπου διαμένει ίμπορευόμενος

— Έτελείσθησαν έν Σύρον την 21ην Ιανουαρίου οι γάμοι του άγ. άδ.
Θεοδ. Καμπάνη, ίατρού, μετά της σερμής και τά μάλα πολυφίρον δε-
σποινίδος Φανής Π. Νεγρεπόντη.

— Έτελείσθησαν έν Πειραιί οι γάμοι του άδ. Ν. Φίλωνος μετά της
άξιολόγου δεσποινίδος Αθηνάης Σούβα.

— Εβχαρίστας άγγίλλομεν τους άρραβήνας του άδ. Αριστ. Ρούκη μετά
της δεσποινίδος Αίζας Όθυσσίας και εχόμεθα αυτοίς στίφιν ταχίαν.

— Όμοίως άγγίλλομεν τους άρραβήνας του άδ. Α. Κουντουρά μετά
της δεσποινίδος Αγγελικής Έμπειδοκίους.

— Διατρίβει έν Αθήναις ο άδ. Α. Στίβενς, ά. ίπ. της έν Ζακόνθω
Σ. Στ. Αστής της Ανατολής υπό την Μ. Αν. της Αγγλίας.

— Διαρίσθη σχολάρχης έν Αθηναίς ο άδ. Π. Σπασίτης, διδάκτωρ
των μαθηματικών.

— Έτελείσθη ή Θρησκυν. βάπτισις του τρίτοτόκου τέκνου του άγ.
άδ. Δ. Κ. Παπαγεωργίου έν κύλιω άδ. οικογενειών και άφοράσθη Κων-
στατίνος και Ιωάννης Βαπτιστής υπό των άναδόχων άδ. Ν. Λαμασκη-
του και Φ. Σερπίρη.

— Διαρίσθη πρόξενος της Γαλλικής Δημοκρατίας και της Α. Μ. του Βα-
σιλείας της Ιταλίας έν Αργουσιόλω ο άδ. Γερ. Βοθρωντός, δικηγόρος.

— Διαρίσθη πρόξενος της Γαλλικής Δημοκρατίας και της Α. Μ. του Βα-
σιλείας της Ιταλίας έν Αργουσιόλω ο άδ. Γερ. Βοθρωντός, δικηγόρος.

— Διαρίσθη πρόξενος της Γαλλικής Δημοκρατίας και της Α. Μ. του Βα-
σιλείας της Ιταλίας έν Αργουσιόλω ο άδ. Γερ. Βοθρωντός, δικηγόρος.

— Διαρίσθη πρόξενος της Γαλλικής Δημοκρατίας και της Α. Μ. του Βα-
σιλείας της Ιταλίας έν Αργουσιόλω ο άδ. Γερ. Βοθρωντός, δικηγόρος.

— Διαρίσθη πρόξενος της Γαλλικής Δημοκρατίας και της Α. Μ. του Βα-
σιλείας της Ιταλίας έν Αργουσιόλω ο άδ. Γερ. Βοθρωντός, δικηγόρος.

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΜΕΓ. ΑΝ. Τ. ΕΜ.

Αποφάσι του Συμβουλίου της Μεγ. Αν. επανέλθη ή έκδοσις του
επισήμου δελτίου Αυτής, ή διακοπήσθη από του Μαρτίου 1891. Το έκδοθίν
τεύχος φέρει άρ. 9 περιέχει δε συνήγμαν ήμίλιε τέκνον. του άδ. Τρούμπ,
περιλήψιν των πρακτικών των συνεδρ. της Μεγ. Αν. κατά την 31 Διαφ-
τεύου και 14 Απριλίου 1891, κατάλογον των έκλεγέντων άξιωματ. δια το
1893 των υπό την Αν. Σ. Στ. και λεξικόν έλευθεροτάκ. από του άδ.
Σ. Στεφάνου.

Πρός έξασφάλισιν των δαπανών της έκδόσεως του τοιούτου δελτίου το Σ.
Συμβ. επέβαλε δε' αποφάσεώς του έκάστου άδ. των υπ' αυτό Στ. δι-
δραχμον έτησίαν έισφοράν, πληρωτέαν τοίς ταμίαις των Στ.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Κ. ΓΙΑΝΝΑΚΗ

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

έν όδω Έρμου και όδω Πανεπιστημίου.

Ευρίσκονται πάντα τά είδη της ζαχαροπλαστικής
έν τελειότητι ευρωπαϊκή.

Γ. ΖΑΒΟΡΙΤΟΥ — ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

ΕΝ ΟΔΩ ΕΡΜΟΥ, ΚΑΤΩ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ.

ΣΥΛΛΟΓΗ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΓΑΥΚΙΣΜΑΤΩΝ

παρισυνθων άληθώς και μετά πάσης καλαισθησίας και ευσυνειδησίας
κατεσκευασμένων.

ΙΩ. ΔΟΥΚΑΣ

ΖΩΓΡΑΦΟΣ

έν όδω Πραξιτέλους

έκτελεί προσωπογραφίας και πύσιν
άλλην ζωγραφικήν έργασίαν, μετά
καλλιτεχνικής κομψότητος.

ΣΤΕΦ. ΛΕΟΝΤΙΔΗΣ

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

όδω Βουλής άρ. 206.

ΑΘ. ΒΥΡΙΝΗΣ ΚΑΙ ΥΙΟΣ

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΙ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΟΙ
ΕΝ ΘΗΒΑΙΣ

Ν. ΣΚΛΕΠΑΣ

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΣ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΟΣ

Έν Αθήναις, όδω Εόρσπειδων
και Μενάνδρων

ΛΕΩΝ. ΜΗΣΙΟΣ ΣΛΙ Σ'

έργολάβοι δημοσίων και
ιδιωτικών οικοδομών.

40 — όδω Σταδίου — 40

ΑΔΕΛΦΑΙ ΚΑΝΤΑ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΙ ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ, 40

ΜΙΧ. ΑΡΝΙΩΤΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΗΣ

ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΙΩΑΝ. ΛΕΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ

4 — όδω Οφθαλμιατρείου — 4

ΜΙΧ. ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ

ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΕΙΟΝ Ο "ΙΚΑΡΟΣ"

ΑΘΗΝΑ

ΤΕΚΤΟΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

Υπό τὸν ἀνωτέρω τίτλον, καὶ ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Σ.π.τ. Συμβ. τῆς Μ. Ἀν. τῆς Ἑλλ., ἀνελάβωμεν τὴν ἔκδοσιν τεκτονικοῦ περιοδικοῦ, οὗ ἡ ἐκ τῆς ἐλλείψεως ζημία πανθομολογούμενη τυγχάνει ἀπὸ πολλοῦ ἐν Ἑλλάδι.

Κρίνομεν περιττὸν νὰ διατρέψωμεν ἐνταῦθα, ἐκθίτοτες τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας, ἅς περιοδικὸν τοιοῦτο, μετὰ φρονήσεως τεκτονικῆς καὶ ἐπιμελείας συντασσόμενον, δύναται νὰ παράσῃ εἰς τὸν Τεκτονισμὸν καὶ ἰδίᾳ εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι τέκτονες, τοὺς ἐστερημένους πάσης πνευματικῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῆς ἀδ. τῶν καὶ τῶν μεγάλων τεκτονικῶν κέντρων τῆς ἀλλοδαπῆς.

Οὐδαμῶς ἀμφιβολία ὑπάρχει, ὅτι διὰ μικρῆς, ἀσχεμάντου θυσίας τῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ τῆ ἀλλοδαπῇ ἀδ. Ἑλλήνων τεκτόνων, τὸ περιοδικὸν τοῦτο δύναται νὰ ζήσῃ ἐπὶ μακρὸν διὸ θερροῦνται καὶ μετ' ἀδελφικῆς πεποιθήσεως ἀποτεινόμεθα πρὸς πάντας τοὺς ἀδ. καὶ αἰτούμεν τὴν ἀρωγὴν αὐτῶν, τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν, ὅπως ἐπιτύχωμεν τοῦ σκοποῦ, ὃν προθέμεθα.

Τὸ εἰρημένον περιοδικὸν, ἐκδιδομένον κατὰ μῆνα ἐπὶ τοῦ παρόντος :

α) Θὰ πραγματοποιεῖται παντὸς εἶδους τεκτονικὰ ζητήματα συντελοῦντα εἰς διαφώτισιν τῶν ἀδελ. καὶ παιδαγωγίαν τῶν μισομένων ἐν τῷ Τεκτ. νεοφύτων.

β) Θὰ δημοσιεύη ἀνακεφαλαιώσιν τῶν ἐργασιῶν τῶν ἐν Ἀν. Ἀθηῶν καὶ ταῖς ἐπαρχίαις τῆς Ἑλλάδος ἀδ. Στοῶν.

γ) Θὰ δημοσιεύη πᾶν ἄξιον λόγου ἔργον πάσης Στοῆς καὶ παντὸς τεκτονικοῦ κέντρου.

δ) Θὰ δημοσιεύη τοὺς κατὰ τὰς τεκτονικὰς ἑορτὰς καὶ λοιπὰς τελετὰς τοῦ Τεκτονισμοῦ ἀπαγγελλομένους λόγους.

ε) Θὰ δημοσιεύη παντὸς εἶδους εἰδήσεις, ἀναγομένας εἰς τὸν κύκλον τῶν ἀδ. ἤτοι περὶ τῶν αὐτυχημάτων ἢ δυστυχημάτων αὐτῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν καὶ παντὸς ἐνδιαφέροντος αὐτοῦ ἀτομικῶς.

ς) Θὰ μεταφέρει πᾶσαν εἰδήσιν ἐκ τῶν ξένων περιοδικῶν γενικοῦ ἐνδιαφέροντος, καὶ δυναμένην νὰ ἀρελήσῃ τοῖς ἀδ. ἐπισυδῆσιν καὶ

ζ) Ἐν γίνῃ θὰ διδοῖ πᾶσαν πληροφορίαν, προκαλούμενον, περὶ παντὸς ζητήματος κοινοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ ἐν τῇ τεκτονικῇ πάντοτε σημασίᾳ, καὶ θὰ συντρέχῃ κατὰ τὸ δυνατόν εἰς πᾶν μέτρον χρήσιμον καὶ συμφέρον τῷ Τεκτονισμῷ.

Ἡ ἐτήσια συνδρομὴ ὡρίσθη προπληρωτὴ :

Ἐν Ἑλλάδι . . . . . δραχ. 5.

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . . . 40-10-5.

Τὸ περιοδικὸν τοῦτο θίλει πολλαπλασιαστικὰ τὴν ὅλην αὐτοῦ ἐπὶ τοσοῦτον, καθόσον ἡ ἠθικὴ ἀρωγὴ τῶν ἀγ. ἀδ. ἔθελεν εἶσθαι θαυμαστότερη. Ἐπὶ τῆς ἐλπίδος δὲ ταύτης ἐπειθέμενοι, ἔχομεν πεποιθήσιν ὅτι οὐχὶ μόνον ἐντὸς μικροῦ θὰ δυναθῶμεν νὰ ἐκδώσωμεν αὐτὸ κατὰ δεκαπενθήμερίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν συνδρομὴν μικροτέραν νὰ καταστήσωμεν πρὸς κύριόταρον αὐτοῦ διάδοσιν.

ΑΝΤ. Ι. ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ

Ἰπκ. τοῦ Ρ. Ὑ. Μ. Θεσ. τῆς Μ. Ἀν. τῆς Ἑλ.
α. Ἐπ. τῆς Σ. Στ. Ἀθηνῶν

ΑΘΑΝ. ΒΡΥΖΑΚΗΣ

Ἰπκ. τοῦ Ρ. Ὑ. Σερ. τῆς Σ. Στ. Ἀθηνῶν.

ΙΣΟΤΗΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΚΗΛΥΦΟΤΗΣ

ΑΘΗΝΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΤΕΚΤΟΝΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1893